

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ mich@enet.gr, www.filoftero.blogspot.com

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΕΣ εβδομάδες πήγα σ' ένα ΚΕΠ (Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών) και υπέβαλα αίτηση για δύο πιστοποιητικά. Ένα ποινικό μητρώο, και ένα «τύπου Α» από τον στρατό. Ελαβα το δεύτερο 14 μέρες μετά την αίτηση, αν και είχε ημερομηνία αποστολής από το Στρατολογικό Γραφείο προς το ΚΕΠ 10 μέρες νωρίτερα.

Το «ποινικό μητρώο» –έχουν περάσει κιόλας 32 μέρες– ακόμα το περιμένω. Μου είπαν ότι επειδή γεννήθηκα στο εξωτερικό, αν και έλληνας υπήκοος, υπάγομαι σε άλλη υπηρεσία, «στο Αυτοτελές», όπως το λένε, και τα σχετικά πιστοποιητικά από εκεί κάνουν τουλάχιστον, λέει, έναν μήνα...

Τελευταία, όλο και πιο πολλές γκρίνιες από φίλους και γνωστούς ακούω για αυτά τα κέντρα, που μέχρι πριν από κάποιον καιρό ήταν «το καμάρι της δημόσιας διοίκησης». Κάπως έτσι, λοιπόν, μου 'ρθε η ιδέα να πάω και να βρω τον άνθρωπο που σχεδίασε και υλοποίησε αυτήν την υπηρεσία, τον Σταύρο Μπένο. Και βρήκα έναν πατέρα που κάποτε καμάρωνε κι αυτός, αλλά πια δεν είναι καθόλου υπερήφανος για το παιδί του.

«Είναι καθηλωμένο το εγχείρημα και δεν έχει αποδώσει αυτό που μπορεί», λέει ο συνομιλητής μου, με μια φωνή τόσο μελιχία και τόσο διαυγή που ούτε στιγμή δεν αμφιβάλλεις ότι τούτος ο άνθρωπος είναι διαφορετικής πάστας απ' όλους σχεδόν που πέρασαν τα τελευταία χρόνια από το δημόσιο βίο του τόπου.

Πολύ περιληπτικά, είναι ο δήμαρχος που ανέστησε την πόλη του, την Καλαμάτα, από τις στάχτες του φοβερού σεισμού του 1986, ο υπουργός που άφησε πίσω του χειροπιαστό έργο στον πολιτισμό και στη δημόσια διοίκηση, ο σκαπανέας που, εδώ και μερικά χρόνια, ακούραστα, εθελοντικά, και με αδιανόητο (για την μιζέρια ολωνών μας) ενθουσιασμό, ανακαλύπτει και αναδεικνύει, μέσω του σωματείου «Διάζωμα», που ο ίδιος ίδρυσε, δεκάδες αρχαία θέατρα της Ελλάδας, αρκετά από τα οποία ήταν θαμμένα, και τώρα μπορούν να φιλοξενήσουν ξανά παραστάσεις.

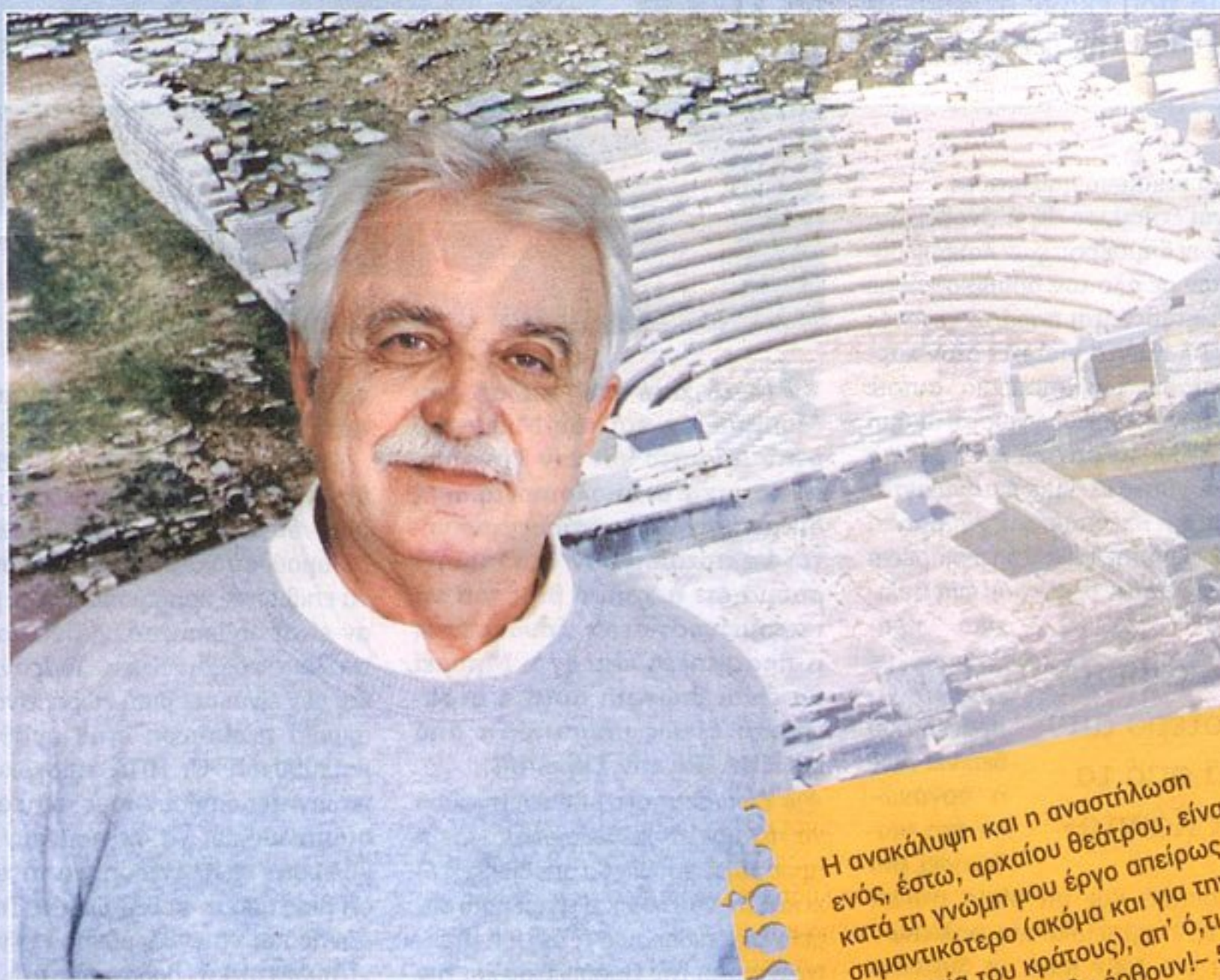
Ο,τι έχει κάνει στην πολιτική του σταδιοδρομία είναι αλληλένδετο. Και όλα, λέει, τα έχει προσεγγίσει «με μια πολιτιστική ματιά». Ακόμα και τη σαθρή δομή και «αρχαία σκουριά» του τερατώδους ελληνικού κράτους. Βεβαίως. Δείτε εδώ μία πολιτιστική (με την ευρύτερη έννοια του όρου «πολιτισμός») λύση της διαδικασίας απονομής συντάξεων στους αγρότες μας.

Κάθε χρόνο ο ΟΓΑ δίνει 2.500 συντάξεις στους αγρότες μας μόλις συμπληρώσουν το 65ο έτος της ηλικίας τους. Πώς γίνεται, λοιπόν, η δουλειά; Υπάρχουν περίπου 5.000 ανταποκριτές, όπως λέγονται, που είναι δημοτικοί υπάλληλοι. Και έχουν και μία πρόσθετη αμοιβή επειδή ακριβώς είναι «ανταποκριτές του ΟΓΑ», και παρέχουν στους αγρότες υπηρεσίες του ΟΓΑ, μία εκ των οποίων είναι και η έκδοση της σύνταξης.

Μαζεύουν τα δικαιολογητικά, λοιπόν, όταν έρθει η 1η Ιουλίου του 65ου έτους του αγρότη, και τα στέλνουν σε μία κεντρική μονάδα του

Τα ΚΕΠ πεθαίνουν και τα θέατρα ζωντανεύουν

Ο Σταύρος Μπένος, βλέπει από τη μία καθηλωμένη την υπηρεσία που σχεδίασε, και από την άλλη τα δεκάδες αρχαία θέατρα που ανακαλύπτει και αναδεικνύει, μέσω του σωματείου «Διάζωμα», να μπορούν ξανά να φιλοξενήσουν παραστάσεις

«Μόνο, φέτος», όπως μας λέει ο δημιουργός του «Διαζώματος» Στ. Μπένος, «θα αρχίσουμε εργασίες σε περισσότερα από 20 θέατρα. Εργασίες, κανονικές. Οχι θεωρίες και "θα"».

ΟΓΑ, που έχει 15 υπαλλήλους. Συσσωρεύονται, έτσι, περίπου 30.000 φακέλοι σε 15 υπαλλήλους.

Και φυσικά οι συντάξεις δεν αποδίδονται ποτέ στην ώρα τους. Δεν είναι λίγοι, μάλιστα, οι συνταξιούχοι (κατά... τίτλον!) που έχουν πεθάνει στον δύσμοιρο αυτόν τόπο, έχοντας συμπληρώσει τα χρόνια τους, αλλά μη έχοντας προκάμει να λάβουν την πρώτη τους σύνταξη!

«Κάναμε λοιπόν e-learning στα ΚΕΠ. Τους εκπαιδεύσαμε πώς να μαζεύουν τα δικαιολογητικά ηλεκτρονικά, και τους είπαμε ότι, έναν χρόνο πριν από τη συνταξιοδότηση του αγρότη (αλλάξαμε το «σύστη-

μα», που ήταν 30.000 φακέλοι, δηλαδή αγρότες, στα χέρια 15 υπαλλήλων, σε 30 συνταξιούχους ανά ένα από τα 1.000 ΚΕΠ που φτιάξαμε), θα τους καλέσουν τους ανθρώπους για ένα καφεδάκι ή μια πορτοκαλάδα για να γίνει έλεγχος στα απαιτούμενα δικαιολογητικά, και όταν έρθει η ημερομηνία των 65ων γενεθλίων τους, θα τους στείλουμε τη σύνταξή τους με μια ανθοδέσμη και μία κάρτα που να γράφει "ευχαριστούμε για τις υπηρεσίες σας στην πατρίδα"!

Αυτά δεν είναι ρομαντικά πράγματα, εξωπραγματικά. Τα εφαρμό-

Η ανακάλυψη και η αναστήλωση ενός, έστω, αρχαίου θεάτρου, είναι κατά τη γνώμη μου έργο απείρως σημαντικότερο (ακόμα και για την οικονομία του κράτους), απ' ό,τι να έρθουν –που δεν θα έρθουν!– 50 μεγάλοι ξένοι επενδυτές εδώ αύριο και να ανοίξουν αμέσως εδω αύριο ένα εργοστάσιο. Σ' αυτόν τον τόπο δεν μάθαμε ποτέ τις προτεραιότητές μας...

σαμε. Δεν είναι θεωρίες. Απλώς είναι η αντιστροφή της λογικής. Οτι το κράτος υπάρχει για έναν και μόνο λόγο: για να εξυπηρετεί τους πολίτες του, και όχι για να τους βγάζει την ψυχή».

Ο πρώην αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Αλ Γκορ, τη δουλειά του οποίου μελέτησε ο Σταύρος Μπένος και μίλησε και μαζί του, έλεγε ότι «στο εσωτερικό ενός κράτους πρέπει να διακινούνται μόνο τα έγγρα-

φα και όχι οι πολίτες». Αυτό, λοιπόν, το πολύ απλό αξίωμα συνέθεσε και προσαρμοσε στα ελληνικά δεδομένα ο Σταύρος Μπένος.

«Πήρα 20-30 νέους από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και τους ζήτησα να μετρήσουν πόσες φορές ένας πολίτης "συναντάει", διοικητικά εννοώ, το κράτος. Σε πληροφορώ, λοιπόν, ότι είναι 1.200, από το πιστοποιητικό γέννησης, δημοτολόγια, στρατολογικά, αδειοδοτήματα, μέχρι και το πιστοποιητικό θανάτου. Στη συνέχεια αντιστοιχίστηκε κάθε υπόθεση (του πολίτη με το κράτος) με ένα έντυπο ηλεκτρονικής μορφής. Τι είχε αυτό το έντυπο; Όλα τα δικαιολογητικά που πρέπει να έχει ο πολίτης για να διεκπεραιωθεί η συγκεκριμένη υπόθεσή του».

Τα ΚΕΠ, όμως, σχεδιάστηκαν για να «σπκώσουν» όλο το κράτος – όχι μόνο μερικές υπηρεσίες του. Και τις συντάξεις, και τις πολεοδομικές άδειες, και τις επιχειρήσεις, όλα. Αυτό, δυστυχώς, δεν έχει περάσει ακόμα μέσα στο σύστημα. Και αυτό είναι το μεγάλο παράπονο του Σταύρου Μπένου. «Οτι τα ΚΕΠ σταμάτησαν το ρολόι τους εκεί που τα είχαμε αφήσει τόσα χρόνια πριν, δηλαδή στην έκδοση ενός ποινικού μητρώου και στη βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής».

Κάπως έτσι, έχει σταματήσει, χρόνια τώρα, όλη η Ελλάδα. Σε μία σφραγίδα για το «γνήσιον υπογραφής». Παίρνοντας, μάλιστα, και χαρτί προτεραιότητας για να σου τη βάλουν! Όταν αποχαιρέτησε την ενεργό πολιτική για να ασχοληθεί με το «Διάζωμα», ο Σταύρος Μπένος δεν έφυγε πικραμένος, ούτε έριξε μαύρη πέτρα πίσω του. «Εφυγα», λέει, «με δική μου επιλογή, με χαρά και προίκα μεγάλη».

Μέσα του, τότε, είχε ήδη ωριμάσει η ιδέα της δημιουργίας του «Δια-

ζώματος», που ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 2008, και που σ' αυτά τα δύο μόλις χρόνια, μερικά από τα καλύτερα μυαλά της Ελλάδας, στον τομέα της αρχαιολογίας και των τεχνικών εργασιών, μερικές από τις πιο «καθαρές ψυχές» του τόπου μας (εθελοντικά, με ενθουσιασμό), έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους και παράγουν έργο που είναι, πραγματικά, ανεκτίμητο. Πόσω μάλλον που φέτος μόνο, όπως μας λέει καταλήγοντας ο κ. Μπένος, «θα αρχίσουμε εργασίες σε περισσότερα από 20 θέατρα». Εργασίες κανονικές. Οχι θεωρίες και «θα»...